

hed i Fællesudvalget angaaende den Indstilling, der nu foreligger til Afgørelse i begge Rigsdagens Ting, en Indstilling, jeg kan acceptere. Jeg mener derfor, at der nu ikke er Anledning til at rippe op i gamle Stridigheder. Jeg haaber, at den Enstemmighed, hvormed vi nu gaa til Afstemning her, skal faa Betydning ude i den sjællandske Befolkning, saaledes at der ogsaa der skal blive Enstemmighed for at genrejse den nedbrudte Sparekasse, en Sparekasse, som den sjællandske Befolkning gennem lange Tider har set op til med Tillid og, kan jeg sige, med Hengivenhed.

Det, som har været Formaalet for mig, er at tilvejebringe en Ordning, hvorved man undgik Proces mellem de i denne Sag interesserede Parter, og at man kunde opnaa at genrejse Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Jeg ser ikke rettere, end at disse to Formaal ere naaede ved den Afgørelse, her er truffen. Spørgsmaalet om Genrejsning ligger nu i de gamle Garanters Hænder. Saa snart denne Lov er vedtagen og sanktioneret af Hans Majestæt Kongen, vil der hurtigst muligt — jeg føler mig overbevist om, at det vil ske i Slutningen af denne Maaned — blive afholdt et Møde, som det er forudsat i Lovforslagets § 1, og det er mit Haab, at man ved dette Møde vil vedtage at akkviescere ved det Forslag, som nu bliver vedtaget i begge Rigsdagens Afdelinger, og dernæst vil der saa hurtigt som muligt blive beskikket en Likvidationskommission til at afvikle de 40 pCt., der ikke overgaa til den nye Afdeling. Jeg er enig med den sidste ærede Taler (Deuntzer) i den Bemærkning, han gjorde, nemlig, at alle Kreditorernes Fordringer blive at henvise og kun at henvise til den Afdeling, der er under Likvidation. Den Afdeling, der genrejses derved, at der overføres 60 pCt. af Aktiverne til Raadighed, har ikke andet at gøre end at sørge for Genrejsningen af Sparekassen, den bliver at betragte som en ny Sparekasse, der rejses, og alle Kreditorernes Fordringer maa henvises til den likviderende Afdeling.

Da jeg i Gaar Eftermiddags saa Indstillingen, som den forelaa trykt fra Fællesudvalget, var jeg straks opmærksom paa, at det kunde være tvivlsomt, om den Affattelse, Lovforslagets § 1 havde faaet, vilde være tilstrækkelig til at hindre, at en eller anden kunde gaa hen og forlange Sparekassen tagen under Konkursbehandling, idet det kunde være tvivlsomt efter den Affattelse, om Moratoriet hørte op

den 15. Maj eller ej. Saaledes som Forslaget efter min Foranledning er blevet affattet, idet der i Slutningen af § 1 er tilføjet: „Saa længe Standsningen vedvarer, kan Fordring om Konkursbehandling fra nogen af Kassens Kreditorer ikke tages til Følge“, er der jo truffet en Sikkerhedsforanstaltning, der viser, at Moratoriet vedvarer til September 1909, til hvilket Tidspunkt det skal være afgjort, om Sparekassen kan genrejses i Overensstemmelse med det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Poul Christensen) har rettet en Forespørgsel til mig, og det glæder mig at kunne svare i Overensstemmelse med det Ønske, som det ærede Medlem lod mig forstaa, at han nærede med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes man skal opfatte Statens Bidrag til Genrejsning af Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Jeg forstaa Lovforslaget saaledes, at Staten giver Afkald paa 1,500,000 Kr. Der er paa disse 1,500,000 Kr. indbetalt 22,000 Kr., idet der var en eller anden Pantedeblitor, som skulde indløse sin Gæld. Jeg forstaa det altsaa saaledes, at Staten giver Afkald paa 1,500,000 Kr. helt ud, og er altsaa heri enig med det ærede Medlem. Det ærede Medlem udtalte endvidere sin Frygt for, at der kunde opstaa Vanskeligheder for den nye Sparekasse. Det er jeg selvfølgelig ikke blind for, og jeg er heller ikke blind for, at der er Kræfter i Bevægelse for at tilintetgøre Genrejsningen af Sparekassen. Jeg haaber, at det ikke skal lykkes. Jeg har den Tillid til den sjællandske Bondestand, at den vil sætte en Ære og Glæde i at genrejse Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Jeg haaber paa Bistand fra det ærede Medlem og hans Venner til at opmuntre Befolkningen til nu at staa Last og Brast for at faa dette Ønske opfyldt, at Genrejsningen kan finde Sted. Jeg beklager selvfølgelig, at Statens Bidrag til Genrejsningen ikke er blevet højere, end Tilfældet har været. Jeg maa erkende, at den, der siger Nej i denne Sag, desværre er den stærkeste. Jeg har ønsket, at man kunde have indskrænket Tabet for Indskyderne til 25 pCt. Saaledes som Forslaget foreligger, er jeg enig med den ærede Ordfører i, at Tabet sandsynligvis vil blive omkring 30 pCt. Men det er en Kendsgerning, at hvis Sparekassen var kommen under Konkursbehandling, vilde Tabet være blevet betydeligt større, og derfor er jeg overbevist om, at den sjællandske Befolkning ogsaa af økonomiske Grunde vil se, at det er klogere at mod-